

א שיר מזמור לדוד: ב נכון לבי אלהים אשירה
ואזמרה אף כבודי: ג עזרת הנבל וכנור אעירה שחר:
ד אודך בעמים: ה יהוה ואזמרך בלאמים: ו פיגדל
מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: ז רומה על-
שמים אלהים ועל כלהארץ כבודך: ח למען יחלצון
ידידיך הושיעה ימינה וענגי: ט אלהים: י דבר בקדשו
אעלה אחלקה שכם ועמק סבות אמרד: יא לי גלעד
לי מגשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: יב מואב
סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת אתרועע:
יג מי יבילני עיר מבצר מי נחני עד אדום: יד הלא
אלהים ונחתנו ולא יתצא אלהים בצבאתינו: יה הבה
לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: יז באלהים נעשה
חיל והוא יבוס צרינו:

קמ.

חברו דוד בברחו מפני שאול ובאותו פעם היה לו הרבה שונאים שהיו מדברים
רק רע עליו והיו מראין אליו כאלו היו אוהביו לכך היה מקללם במר נפשו:
א למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אלהי תהרש:
ב כי פי רשע ופימרמה עלי פתחו דברו אתי לשון
שקר: ג ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם: ד תחת-
אהבתי ישטנוני ואני תפלה: ה וישימו עלי רעה
תחת טובה וישנאה תחת אהבתי: ו הפקר עליו
רשע וישטן יעמד עלימינו: ז בהשפטו יצא רשע
ותפלתו תהיה לחטאה: ח יהיו ימינו מעטים פקדונו
יקח אחר: ט יהיו בנינו יתומים ואשתו אלמנה: יגוע
ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם: יא ינקש גושה
לכל אשר לו ויבזו זרים יגיעו: יב אליהו ילדו משך
חסד ואליהי חונן ליתומיו: יג יהיא אחרייתו להכרית
בדור אחר ימח שמם: יד יזכר עון אבותיו אליהו
וחטאת אמו אליהם: טו יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת
מארץ זכרם: טז יען אשר לא יזכר עשות חסד
וירדף איש עני ואביון ונכאה לבב למותת: יז ויאהב
קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו:
יח וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן
בעצמותיו: יט תהיו לו כבגד יעטה ולמזח תמיד
יחגרה: כ זאת הפעלת שטני מאת יהוה והדברים
רע על נפשי: כא ואתה יהוה אדני עשה אתי למען
שמה כי טוב חסדך הצילני: כב כי עני ואביון אנכי
ולבי חלל בקרבי: כג כצל פנטותו נהלכתי ננערתי
כארבה: כד ברפי כשלו מצום ובשרי כחש משמן:
כה ואני הניתי חרפה להם יראוני יגיעון ראשם:
כו עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך: כז וידעו כי-
ידך זאת אתה יהוה עשיתה: כח יקללו המה ואתה
תברך קמו ויבשו ועברך ישמח: כט ילבשו שוטני
כלמה ויעמו כמעיל בשתם: ל אודה יהוה מאד בפי
וברוך רבים אהללנו: לא כיעמד לימין אביון להושיע
משפטי נפשו:

קי.

בו יסופר היאך ששאלו לאליעזר עבד אברהם ויספר היאך הרג אברהם מלכים
גדולים וחיללתם עיין בפנים ותמצא שכל המזכור הולך על אברהם בשביל שהכיר
את בוראו כילדותו לכך זכה לשם:
א לדוד מזמור נאם יהוה: לאדני שב לימיני עדי-
אשית איביך הדם לרגליך: ב מטה עזך ישלח יהוה
מציון רדה בקרב איביך: ג עמך נדבת ביום חילך
בהדריקדש מרחם משחר לך טל ילדתך: ד נשבע
יהוה: ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי-
צדק: ה אדני עלימינה מחץ ביום אפיו מלכים:
ו ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה:
ז מנחל בדרך ישתה על פני ירים ראש:

קיא.

זה המזמור נאמר בא"ב ובכל פסוק שני אותיות ובב' פסוקים אחרונים ג' אותיות
והמזמור קצר ונכבד ידבר במעשה הקדוש ברוך הוא וגדולים מעשי ה':
א הללויה: אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים
ועדה: ב גדלים מעשי יהוה ורושים לכל חפציהם:
ג הודוהדר פעלו וצדקתו עמדת לעד: ד זכר עשה
לנפלאותיו חנון ורחום יהוה: ה טרף נתן ליראיו יזכר
לעולם בריתו: ו כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם
נהלת גוים: ז מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל-
פקודיו: ח סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר:
ט פדות: י שלח לעמו צנה לעולם בריתו קדוש וגורא
שמו: יא ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב
לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד:

קיב.

גם זה המזמור נאמר בא"ב, בכל פסוק שני אותיות, ובשני אחרונים שלש, ומספר
על מדות טובות שיבור לו האדם, והיאך יתן צדקה, ושכרו שלא יצטרך לבריות:
א הללויה: אשרי איש ירא את יהוה במצותיו
חפץ מאד: ב גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים
יברך: ג הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד:
ד זרח בתשן אור לישרים חנון ורחום וצדיק: ה טוב
איש חנון ומלוא יכלכל דבריו במשפט: ו כי לעולם
לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק: ז משמועה רעה
לא יירא נכון לבו בטח ביהוה: ח סמוך לבו לא
יירא עד אשר יראה בצריו: ט פזר נתן לאביונים
צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד: י רשע יראה
וכעם שגיו יחרק ונמם תאות רשעים תאבד: